

му са обща да са върне скоро, той са откъснѣ отъ бащиниѣ си пригръдки, и отъ любовѣта на върниѣ си слугы, които сичкыѣ бѣхѣ прискърбны за новото пѣтуванѣ на младыя си господарѣ.

Между туй, въ Двора, и въ по-главниѣ градове на царството ставахѣ безпрестанно балове, празници, радости и приготовления за посрѣщанѣто и свадбата на младата царица.

Маргарита Австрійска, най-младата отъ тритѣ дѣщери на ерцгерцога Карла, не бѣше съ извънредна хубость; но тя бѣше пълна отъ пріятность, невинность и откритость, нѣше да царува въ една страна, дѣто владѣяхѣ серъозность, преструвки и церомоніи. Никога не е бивала царица толкова незгодна за Испанія.

Отхранена, както сичкыѣ нѣмскы принцессы; всрѣдъ домашна искренность, голѣма свобода въ обходата, и благородна фамилярность съ сичкыѣ около неѣ, тя бѣше опазила въстърженниѣ идеи на отечеството си, които родихѣ покъсно Вѣртера и фатовата Маргарита.

Живостната ѣ и пламенна фантазія имаше любоврителна и меланхолическа наклонность, размѣсена съ една сладостна тишина; този ѣ характеръ былъ бы претѣлкуванъ въ новото ѣ отечество, между което и царицата сѣществуваше вече достоабылѣжетеленъ контрастъ: защото сивыѣ ѣ очи не са съгласявахѣ съ черныѣ Андалузскы очи, както и нѣмската ѣ фантазія съ звука на кастаньетыѣ ⁽¹⁾, и съ живыѣ фигуры на фандаго ⁽²⁾.

Флотътъ като же Маргарита въ Генова пренесе я въ Валенція, дѣто щѣше да иде и царьтъ за празника на свадбата и дѣто бѣхѣ вече отишли придворныѣ.

Маргарита не са благодари никакъ отъ прекрасната Валенція, която, съ тѣсныѣ си, кривы и нечисты улици виждаше ѣ са че незаслужва прѣко-

⁽¹⁾ Зиловетѣ на кючецыѣ.

⁽²⁾ Кючешката игра, много обикновена въ Южна Испанія.